

currat. et qui preoccupauerit abducit ut que sunt necessaria consequatur. De his quae apud nos ab ipso per gesta sunt. Cliditibus tra-
sire nos per ciuitatem suam. et velut angelis occurrentibus atque honoribus deferentibus quod enarret. Aut de ipso monachis et virginibus quorum innumere multitudines ut supradiximus in illa urbe habentur. Requirentes enim a sancto episcopo loci ipsius viginti milia virginum et decem milia monachorum inibi haberi comperimus. Quorum omnium affectum erga nos et honorem quem exhibebant vobis exponere nec sermo sufficit nec verecundia permittit. quomodo pallia nostra scinderent. vnoquoque nos sibi rapientes: et ad se adducere cupientes. Vidimus quod ibi plurimos sanctorum patrum diuersas dei gratias habentes. alios in verbo dei. alios in abstinentia. alios in signis et virtutibus ministrantes.

De sancto Theone

qui triginta annis silentij habuit obsequium
Vidimus et alium virum sanctum nomine Theonem virum sanctum intra cellulam suam clausum et solitarii. quod prohibebat. xxx. annis silentij habuisse continentiam. quibus tam multas virtutes faciebat ut prope ad illos haberet. Conueniebat namque ad eum per dies singulos infirmorum plurima multitudo ad quos ille per fenestram manu proferens: et vniuscuiusque capiti supponens ac benedicens eos sanos ab omni egritudine remittebat. Hic etiam ipso visu tam venerabilis erat. tantamque reuerentiam gerebat in vultu. ut inter homines angelus videretur ita letus oculis. et plenus totius gratiae apparebat. Quicquid autem paruum tempus ut proximis noctu latrones puenissent aurum se apud eum inuentu rursus sperantes ordine sola ita vixit. ut foribus eius affixi mouere se omnino non possent. Mane vero cum ad eum turbe solito conuenissent et viderent ad ianuas eius latrones volebant eos igni tradere. At ille reus necessitate impulsus. vnum eis solum locutus est verbum. Sinite inquit istos abire illos. alioquin gratia a me fugiet sanitatum. Populi autem ut audierunt hec predicere non audentes dimiserunt eos. Latro es vero vi-

detes quod secum gestum est abiecta seculi voluntate. preteritorum malorum penitentiam gerentes ad monasteria vicina profugerunt. atque ibi emendationis vite formam modicum suscipiunt. Erat autem supradictus vir eruditissimus non solum egyptiorum et grecorum lingua. sed etiam latinorum ut et ab ipso et alijs quae ei aderant didicimus. Sed et ipse reuerentiam cupiens et solari peregrinationis nostre labore in tabula scribens ad nos gratiam doctrinaeque sui finis ostendit. Erat autem ei cibum absque ignis ope. Dicebant autem quod et noctibus ad heremi progressus comitatu uteretur primo heremi bestiarum. Ipse vero hauriens aquam de puteo suo et bibens eis postea obsequium earum remunerabat laborem. Hic autem rei manifestum dabatur indicium quod vestigia bubalorum caprarumque et ornagorum circa eius cellulam plurima conspici debent.

De sancto Appollonio

confessore et virtutibus eius

Vidimus et alium virum sanctum nomine Appollonium apud Thebaydam in finibus Hermopolis. ad quam ciuitatem saluatore cum Maria et Joseph de iudee finibus venisse tradunt. secundum prophetiam ysaias dicitur. Ecce dominus ascendet super nubem lenem: et veniet in egyptum. et commouebunt manufacta egyptiorum a facie eius et cadent in terram. Vidimus quod ibi etiam et templum ipsum in quo ingressu saluatoris corruisse omnia ydola in terram. et simulata esse memorabantur. Vidimus ergo super predictum virum in vicino heremo sub modo te quodam habentem monasteria. Erat enim pater monachorum circiter quingentorum et famosissimus in omnibus Thebayde finibus habebatur. Opera enim magna erant ei. et virtutes multas: signaque plurima et prodigia faciebat pro eum deus. A puericia namque in abstinentia nutritus est. qui cum ad maturam puenit etate gratia dei spiritum cum ipso creauit. Erat enim annorum fere octoginta cum eum vidimus in monasteriorum congregatione florentem. Sed et ipsi qui videbant eum esse discipuli ita perfecti erant et magnifici ut omnes pene possent ligna facere. Quindecim ergo annorum secessisse eum ad heremum ferebant atque ibi cum. xl. annis fuisset in exercitijs spiritualibus conuersatus: aiebant vocem

Folium

dei ad eum delata dixisse. **A**ppolloni p te p
dam sapientia sapientium in egipto: et intel
lectum prudentium reprobabo. **P**erdes aut
mibi et eos qui inter ipsos sunt sapientes ba
bilonis. et omnem culturam demoniorum subruas
Perge ergo nunc ad loca habitabilia. genera
bis enim mibi populum substantiuum et perfectum
emulatore operum bonorum. **A**t ille respondens
ait. **A**ufer a me domine iactantiam: ne forte elat
us super fratres meos cada ab omnibus bonis tuis
Redit ad eum rursus diuina vox. **M**itte ma
nu tuam ad ceruices tuas. et quod percipieris
perfringe et sub arena obrue. **A**t ille sine mo
ta iniecta manu ad ceruices suas applica
uit quasi puulum quendam et biopem: et continuo di
mersit eum sub arena clamantem et dicentem.
Ego sum superbie demon. **P**ost hec vox ad
eum facta est a deo dicens. **P**erge nunc. omnia
enim quecumque a deo poposceris percipies. **I**lle ergo post
hec perxit ad ea loca in quibus homines habita
bant. tempore autem Juliani tyranni hec fiebant.
Fuit autem in locis illis spelunca quaedam heret
ico vicina in qua habitare cepit. indefinenter
die ac nocte orationibus vacans: easque ut aiebatur per
diem centum vicibus totidemque noctibus tunc cur
uans genua significabat deo. **C**ibo autem magis
celesti quam humano utebatur. **I**ndumentum eius stup
peum collobium erat quod apud illos lebetes ap
pellatur. et linteum quod collum et caput obuolueret.
Que tamen indumenta permansisse ei ferebant in de
serto nunquam veterata. **E**rat ergo in vicino
beremi loco in virtute spiritus regens signa
et sanitates miras efficiens. que enarrare per
sui immensitate sicut ab his quecumque ipso erant se
nioribus comperimus: vox nulla sufficere. **F**a
ma autem magnifica de eo divulgata cum amira
tione omnium quasi prophetam aliisque aut apostolum haberi ce
pisset. vicinis e regionibus monachi diuer
sis ex locis conueniebant ad eum: et tamquam pio pa
tri magna munera suas singuli quicunque animas
offerebant. **A**t ille nunquamque eorum tota reli
gione suscipiens alios ad bene intelligendum pro
uocabat. **S**ed et ipse prius ea ostendebat exemplis
quam verbis docere cupiebat. **A**liis quidem diebus
nunquamque apud semetipsum exercere absti
nentiis quam possit sinebat. die vero dominica gra
tia charitatis secum omnes cibum sumere hor
tabatur. cum tamen ipse solitis abstinentie obser

uationibus deseruaret herbis solummodo aut
oleribus utens. nec usum aut ministerium
ignis admittens. **V** **H**ic cum audisset
Juliani ut supradiximus tempore fratrem
quendam ad militiam comprehensum detineri in
carcere. venit ad eum cum fratribus consolandi gratia
ut moneret eum in necessitate tenere constanti
am atque imminencia pretemerere ac deridere
picula. **T**empus enim ait certaminis adest:
in quo fidelium mentes temptatibus proban
de sunt et noscende. **C**umque his et aliis verbis
roboretur animus adolescentis: superuenit
centurio et indignatus cur introire ausus es
set claues extrinsecus carceri imposuit. ipse
que et omnes quecumque eo venerant preterclusit. quo
scilicet etiam ipsi sibi ad militiam detinerent officium
Constituens quoque custodes quos plurimos abscel
sit. **M**edio autem noctis a stare visus est angel
lus ingenti luce resplendens. et obstupefac
tis perterritisque custodibus carceris claustra
patefecit. **T**unc vero ipsi custodes aduoluti
ad pedes sanctorum rogabant eos discedere
dicentes. **V**elut sibi esse mori pro his quecumque di
uine virtuti obistere que eorum curam gerebat.
Mane vero etiam ipse centurio cum principalibus
viris festinus ad carcerem venit. rogans
ut discederent omnes qui teneri videbantur. di
cebat enim domum suam terre motu magno
concidisse. et electos quecumque famulorum suorum pe
misse. **S**ancti vero his auditis hymnum deo
laudesque cecinerunt. et regressi ad beremum
erant in unum positis famulorum exemplum
habentes animam unam et cor unum. **P**ater autem
senior docebat eos ut quotidie proficerent in
virtutibus. et insidias dyaboli quas per co
gitationes inferret hominibus in initiis statim
retuderent. **S**ic enim aiebat. **S**i constringa
tur caput serpentis omne eius corpus emor
tuum reddit. **O**mnis enim mandatur nobis deus ob
seruare caput serpentis. ut omnino statim
ab initio. nec recipiamus malas et sordidas
cogitationes in corde nostro. **Q**uanto ergo ma
gis diffundi non conuenit in sensibus nos
tris cogitationum fantastias. quas etiam
ab initio recipi vetat. **S**ed et illud mone
bat: ut in virtutibus animi alter alterum
vincat. nec pariat se uniusquisque inferio
rem proximo suo fieri. **H**inc autem dicebat

Sciatis ergo vos ita proficere in virtutibus si nulla vobis passio fuerit donata erga mundana desideria. Sed enim est inuitum donorum dei. Quod si etiam ad hoc venerit quis vestrum ut et si magna et mirabilia faciat. non extollatur. Sed neque in cogitatione sua erigatur tanquam ceteris platur. sed nec locum in vobis dicit ostendere quod donum gratie huius accepit. alioquin seipsum seducit. et ipse decipit et gratiam perdit. **H**abebat ergo hanc magnificam vobis dei doctrinam sicut et nos etiam ipsi ex parte fructi sumus. Sed et maiorem habebat in opibus gratiam. Omne enim quod quod petisset a deo sine mora consequeretur. Sed et reuelationes ei plurime ostendebant. Denique seniorum fratrum suorum qui et ipse in heremo defunctus est cum plurimo tempore egerat vitam perfectam vidit in somnis in sede apostolica residere atque vnum ex ipsis hereditatem sibi virtutum et gratiam reliquisse. Cumque etiam pro semetipso oraret ut velocius eum dominus assumeret. et cum ipso sibi requiem praestaret in celis. respondit enim ei a domino salvatore. partem adhuc ei temporis in terris debere donec vite et conversationis eius plerique emulatores existant. populos namque ei plerimos credentes esse monachorum. et exercitum quandam priorum. ut pro hac digna pro talibus meritis remunerationem inueniret apud deum. **H**ec autem ut vidit ita gesta sunt. conuenerunt enim ex omni loco monachi fama et doctrina eius inuitati et precipue exemplis eius quamplurimi seculo renouantibus. conuentum quandam magnificum fecerunt apud eum in supradicto motis loco. communem vitam mense vniuersim unanimiter conuersantes. **H**oc ergo tanquam vere celestem quandam et angelicam cum cernebam? exercitum omnibus virtutibus adornatum. **N**ullus sane in eis sordidus utebatur indumentis. sed splendore vestitus piter atque animorum nitentibus ita ut secundum scripturam letare deberemus sitiens. et multi filii eius viderentur in deserto. **Q**ue quibus de ecclesia dicta sunt. tamen in egipti desertis haec etiam historica relatione completa sunt. **U**bi enim tunc pro orbe multitudines veniunt ad salutem. quantas egipti deserta protulerunt. **Q**uanti populi habentur in vrbibus tante pene habent in desertis multitudines monachorum. **U**nde mihi videtur etiam apostoli dictum in eis esse completum. quod vbi habundauit peccatum. ibi superabundauerit gratia.

Habundauit enim aliquando immundum et ydolorum cultus in egipto sic nunc gentium. **C**anes enim et symias atque alia portenta oli venerati sunt. **A**lia quae cepas et nonnulla olerum deos credebant. sic ab ipso patre Apollonio tradere didicimus. **C**ausam enim nobis praesce eorum superstitionis hoc modo exposuit. **H**ouem quidem deum crediderunt aliqui egiptii. pro eo quod pro ipsum rura excolentes victum cibumque capiebant. **S**ed et aquas mli colebant. pro eo quod vniuersas rigabat egipti regiones. **C**olebant quae et terram ut pote vberiore ceteris terris. **C**anes etiam ut supradiximus et symias ac diuersa verbarum genera atque olerum colebant. pro eo quod occasione sibi salutis pro hac venisse opinabantur temporibus pharaonis. **C**irca haec enim singula occupatio eis exorta videbatur. cum ille praesens nos praesens quens submersus est. et vnusquisque id pro quo occupari visus est ne pharaone sequeretur sibi reputauit deum dicens. quod sibi mihi deus fuit hodie ut non sequeretur pharaone et simul cum ipso demergeretur. **H**ec ergo erant verba sancti Apollonii quae nobiscum loquebatur. **S**ed multo magis illa scire oportet quae in opibus et virtutibus habuit. **E**rat aliquando in circuitu sancti Apollonii positi decem circiter gentium vici apud quos demoniaca superstitio summo studio colebatur. **T**emplum enim erat ibi amplissimum atque in eo simulacrum quod moris erat circumferri a sacerdotibus bachantiu ritum: cum reliqua multitudinem circumueuntibus et quasi pro aquis pluuiarum prophana misteria pagentibus. **C**ontigit autem sub eo tempore quo huiusmodi ab eis orgia gerebant iteragere beatus apollonius pro ipsa loca cum aliquantulis fratribus. **E**t cum vidisset infelicium turbas quasi demone quodam agi bacharumque pro campos. miseratus errorem eorum fixis genibus inuocauit dominum et saluatorem nostrum. et omnes eos qui cerimonias demoniacas agebantur cum simulacro suo stare fecit immobiles nec progredi omnino vltimum posse. **A**tque ita pro totam diem rapitissimis adusti estibus permanserunt ignorantibus vnde eis herere vno in loco immobiliter contigisset. **T**unc sacerdotes eorum dicebant esse quendam christianum in regionibus vicine heremi comanentem Apollonium nomine. et ipsius esse haec opera. quod nisi esset exoratus sibi periculum permanerent.

Et autē ad rei tante miraculū puenerunt vndiq; q̄ audierant .et p̄cūctātes q̄ tanti causa extiterit mōstri .ignozare se penit? fa tebant. suspitionē tñ dari sibi dicūt supra dicti viri. quē r̄ exozari. p se de p̄scūt. Tūc q̄dam ex ip̄is vere eos opinari aiūt. nam r̄ vidisse eum illo itinere p̄tereuntē p̄firmāt r̄ tñ adhibere q̄ putabāt. p̄desse auxilia nō mozanē. Adducūt boues quoz r̄ tute vide re? posse moueri simulacbrū. S; nec cū sic q̄dē aliq̄d p̄fecissent omni auxilio frustra ti legatos ad hominē dei mittūt. pollicētes vt si eos resoluat ab his vincul. pariter q̄z errozis in eis vincula dissolueret. hec vbi nunciata sunt ei. sine mora descēdit ad eos r̄ oratōe sola ad deū fusa oēs resoluit. At il li sine dilatōe vnanimiter omnes p̄fugiunt ad euz. saluatori deo nō credentes r̄ ḡtas referentes. Simulacrū dō q̄d erat ligneū p̄tinuo igni tradūt. ip̄i autē secuti hōiez dei atq; edocti ab eo fidem xp̄i. ecclie dei socia ti sunt. **P**urimi vero ex ip̄is cū ip̄o māsē runt r̄ etiā nunc in monasterijs degūt. **F**aci tamē huius mirabil fama vbiq; diffusa est. et multi. p̄ hoc ad fidem dñi p̄uertebā tur. ita ut in omnib; illis regionib; null? iā pene gentiliū remaneret. **P**ost ali quantū t̄pis certamē erat de finib; inē du os vicos. hoc cū nunciatū esset sancto **A**p pollonio festinans descēdit ad eos pacē ḡta. **S**ed illi furore p̄tentōis incensū nullo ge nere ad pacis p̄siliū flectebant. maxime q̄ vnus p̄tis p̄plus plurimū fiducie in viri bus cuiusdā latronis gerebat. q̄ ip̄i? certa minis signifer videbat. **H**ūc cū viderz ap pollonius paci resistentē dicit ad eum. **S**i mihi o amice acq̄escere volueris ad pacē. ro gabo deū meū et remittet tibi peccata tua. **A**t ille cū audisset nihil omnino distulit. s; genub; eius. puolutus supplicabat ei. **T**uz deinde p̄uersus ad turbas que eū secute fue rant fecit omnes cū pace discedere. **Q**uib; secedentib; ip̄e p̄mansit cū homie dei. expe ctans ab eo. p̄missum. **T**unc dō appolloni us assumens eū et cū ip̄o iter agēs ad mo nasteriū docebat eū mutare debere ordinez vite et patienter a deo q̄rete misericordiaz r̄ p̄missionē ei? ex fide expectare. oia enīz

possibilia dicebat esse credēti. **C**ūq; noctē tpe simul in monasterio req̄euisent. p̄ visū ambo vident se esse in celis r̄ assistere ante tribunal xp̄i. **V**idēt etiā angelos dei r̄ san ctos quosq; adorantes dñm. **E**t cū hec vi dentes etiā ip̄i adorassent deū: vox dñi ad eos de ferē dices. **L**icet nulla sit p̄munio lu ci r̄ tenebris. nec sit aliqua portio fideli cū infideli. tamē donat tibi salus isti? p̄ quo supplicasti appolloni. **S**; r̄ multa alia cuz audissent in celesti visione positi q̄ neq; ser mo enarrare sufficit neq; auris audire. sur rererūt a somno r̄ que viderāt fr̄ib; indica runt. **A**mmiratio autē ingens esse cepit: cuz vnū atq; idē somniū vterq; narrarēt. **P**er māsit autē cū fr̄atrib; latro ille iam sanctus vitā suā moresq; ad oēm innocentia pietā tēq; p̄mutās. tanq̄ in agnū r̄ lupo. vt in eo plenissime p̄pleri videre? p̄betia **V**sate dicentis. **L**upi cū agnis pascentur: r̄ leo et bos simul paleis vescent. **V**idimus ibi quosdam etiā gentis ethiopiū viros cū monachis viuētes r̄ multos ex ceter; mo nachis in obfuantia religionis et r̄tutib; animi p̄cellētes. ut r̄ in ip̄is p̄pleri videre? tur scriptura q̄ dicit. **E**thiopia p̄ueiet ma nus eius deo. **C** **A**dduc autē in gestis sancti **A**ppollonij ferebat hoc. **L**is q̄dam tpe dicebatur exorta inter duos vicos. q̄ r̄ vnus xp̄ianozū alius gētiliū fuit. **P**ro cedunt ex vtrac; pte armatoz turbe pluri me. accidit autē vt vir sanctus appollonius supueniret. **C**ūq; eos hortaret ad pacē. q̄ dam eozū qui inter gentiles quasi caput et causa belli illius stabat hō truculentus r̄ fe rus obsistebat ei r̄ temēter dices. non se p̄mittere fieri pacē vsq; ad mortē suā. tūc ille fiat inq̄t ut optas. **N**ullus em̄ ali? p̄ter te p̄metur. s; et mortuo p̄gruū honori tuo tibi sepulcrū fiet. nō terra sed bestiaz ac vo lucrū ventres. **E**t cōtinuo sermo ei? effici tur veritas. **N**ullus enim alius ex vtrac; parte nisi solus ip̄e cecidit. **Q**uē cū sub are na obruissent mane regressi innenerūt cor pus illius a bestiis effossum: laniatūq; atq; a volucib; deuorātū. **C**ūq; omnes am miratōnem habuissent q̄ sermo homis dei ita fuisset impletus cōuersi sunt omes ad

fidem saluatoris dñi. et appolloniū pphetā dei p̄dicabant. Sed et hoc nos nō effugiā q̄ ab eo primis adhuc diebꝫ q̄bꝫ i spelunca habitare cū paucis fratribꝫ ceperat. factū didicimus. Dies sanctꝫ aderat pasce et cū solēnitās vigiliaruꝫ sacramentoruꝫqꝫ intra speluncā fuisset expleta. atqꝫ ex his q̄ fuerāt ap̄d eos refectio parē. erāt autē eis pauci tantūmō et sicci panes. atqꝫ olera ex his que sale aspersa reponi apud eos solēne est. Tunc appolloniꝫ fratres q̄ secū erant alloqui ita cepit. Si est in nobis fides. et vere fideles sumus famuli xp̄i. petat vnusqꝫ n̄m a deo si q̄d q̄s quasi i die festo lumen libenter h̄z. At illi ip̄i potius qui eos etate et meritis p̄celleret heca deo p̄scēda p̄mittūt. semetip̄os inferiores huius gratie iudicātes. tūc ille cū omni alacritate orōez fudit ad deū. Quia expleta cū omnes respondissent amē. ecce repente añ forēs spelunce astare vident hoīes q̄sdam sibi penitꝫ ignotos. quibꝫ tā multas copias rerū oīm que ad vsus dūtārat cibꝫ p̄tinēt detulerūt. ut neqꝫ tam multa neqꝫ tā diuersa facile q̄sqꝫ viderit. in q̄bꝫ erant q̄dam q̄ omnino in egipti regionibꝫ nulqꝫ visa sunt. vicz pomorū genera. et magnitudo incredibilis vae. nubes ficus. mala q̄z punica. et añ tpus omnia faui atqꝫ mellis et lactis copia. et panes calidi et mūdissimi qui tū pegrini esse vident. puincie. Viri h̄o q̄ h̄c detulerāt statim ut ea monachis tradiderūt quasi festinanter ad eū a quo missi fuerāt redire cupientes mor discedūt. Tūc ip̄i monachi gratias dño referentes ex his q̄ sibi fuerāt delata rescī ceperūt. Quorū copia tanta fuit ut vsqꝫ ad diē penthecosten quotidie ministrata sufficerēt. certū q̄ h̄c sibi a deo solēnitatis gr̄a missa sint. **C**omperimꝫ etiaz h̄c q̄ q̄dam ex fratribꝫ cui dēerat hūilitatꝫ et māsuētudinis gr̄a p̄poscit ab eo ut peteret a dño vt sibi donaret h̄c munus. orāte illo tanta in eū gratia māsuētudis et hūilitatis aduenit. ut omnes fratres stuperent de trāquillitate animi eius et modestia. in quo prius nihil horū viderāt. **D**orta ē aliquā fames apud Terebaydā. Sciētes autem habitatores terre illiꝫ q̄ monachi qui

cum appollonio dño seruibāt frequenter etiā sine cibo p̄ dñi gratiā pascebant. om̄s simul cū vxoribꝫ et filiis p̄gunt ad eū. cibū simul b̄ndictōemqꝫ p̄scētes. At ille nihil dubitās. p̄ferre cepit ex his q̄ ad vsuz fratrum reposita erāt et dare singulis copiose. Cum h̄o tres sole panū sp̄orte remāssissent fames autē pplm̄ vehementer v̄geret. iubz in mediuz. p̄ferre sportas q̄ sole sup̄fuerant vnus diei victū monachis p̄biture. et i auditu totius ppli qui famis necessitate p̄fluxerat eleuatis ad deū oculis manibꝫqꝫ ait. Nunq̄d nō valet manus dñi multiplicare hec. Sic dicit sp̄s sanctus. Nō deficiet panis in sportis his donec satiemur om̄es de frugibus nouis. Etiā et plim̄ ex his q̄ tūc in p̄senti fuerāt p̄firmabāt q̄ttuor p̄tinuis mensibꝫ nec cessatū est vnqꝫ erogari panis ex sportis. neqꝫ deesse potuit aliqu. Similiter autē et alio tpe fecisse eū de frumenti et olei specie p̄hibebāt. Quibꝫ v̄tutibꝫ morꝫ dyabolus dixisse ad eū fert. Nunq̄d helyas es tu. aut alius aliquis p̄phetarū vel ap̄loꝝ q̄ h̄c facere ausus es. At ille respondit ei. Quid em̄. Nōne et p̄p̄te et apli homines erant qui nobis et fidem suā et gr̄am tradiderūt. Aut tunc deus p̄ns erat. nūc h̄o absens est. Absit. Deus omnia p̄t et q̄ p̄t semper p̄t. Si ergo deus bonus ē. tu quare malus es. Hec ut sup̄ iā diximus a lenioribꝫ viris religiosis et sanctis p̄ eū gesta esse fidelī narratōe p̄p̄imus. Et quibus eorū fidelis sit habenda relatio. maiorē tū fidē rerū p̄stitit etiā h̄ q̄d nos ip̄i oculis n̄ris inspeximus. Plenas em̄ sportas panibꝫ deferri vidimus ad vacuas mēsas. et cū replerent panibus mēse. atqꝫ ad omnē satietatē p̄sumerētur. plene nihilominus colligebant. **E** Aliud quoqꝫ q̄d apud eū mirū vidimus nō silebo. Tres erant nos fr̄es q̄ ad sc̄m̄ appolloniū venimꝫ. et ecce lōge adhuc nobis politis ab eius monasterio occurrerūt fr̄es qui ab ip̄o ante tridnū audierāt de aduētū n̄ro. occurrerūt autē nobis cū psalmis. h̄ ei moris est facere in aduētū oīm monachorum. Et adorantes in facies suas vsqꝫ ad terram osculabant nos. atqꝫ ostēdētes nos libijnuicē dicebant. Isti sunt fratres de q̄z

Folium

aduentu ante triduum nobis pater appolloni
us pdixerat dicēs. Post triduum affuturos
tres fratres de iherlomis veniētes. Alij vō
ex fratribz pcedebāt nos. alij seqbant. vñ
traqz tamē turba psallebat. Ubi autē a pro
pinquate cepimus audita voce psalmi. etiā
ipse sanctus pcedit in occursum. Et vt vi
dit nos statim prior adorauit vsqz ad ter
rā. et surgens osculo nos suscepit. Ubi autē
ingressi sumus monasteriū oratōe prius ut
moris est data pedes nostros pprijs ma
nibz lauit. et cetera q̄ ad reqem corpis pri
nent adimpleuit. Hec autē ita facere ei mos
erat omnibus aduentantibz. Illud quoqz
moris erat apud eū. ut fratres q̄ cum ipso
erāt nō prius cibū sumerēt q̄ p̄munionez
dñicam pciperent circa horā diei nonaz. et
post h̄ interdū sic vsqz ad vespam p̄mane
bant. dum vrbū dei audientes de mādatis
dñi adimplendis sine intermissione doce
bant. Post hec cibo iā sumpto. alij ipso: u3
ad heremū secedebāt p̄ totā noctē scriptu
ras diuinas memoria recolentes. alij in co
dem loco ad quem p̄uenerāt p̄manebant. et
vsqz ad lucem in hymnis et laudibz dei pul
giles durabant. sicut et ego ipse p̄ns vidi.
Aliquantū vō ex ip̄is circa horā nonā cum
descēdissent de mōte. p̄cepta dei gr̄a statim
descendebant. solo h̄ spiritali cibo cōtenti.
et hoc faciebant p̄ pl̄mos dies. Sup̄ mo
dum autē leticia et gaudiū inerat eis. et tan
ta exultatio quanta haberi ab vllō hominū
nō possit in terris. Nullus in eis tristis oī
no inueniebat. sed et si aliquis visus fuisset
aliquantulū mestior. statim pater appollo
nius causam mesticie pquirebat. Frequent
autē etiā si aliq̄s occultare voluisset. ipse an
nunciabat qd̄ lateret in corde. ita ut is q̄ pa
tiebat agnosceret. Monebat ḡ eos dicēs.
nō oportere. p̄sus inesse tristitiā his quibz
salus in deo est. et spes in regno celorum.
Tristentur aiebat gentiles et lugeāt iudei
plāgant sine cessatōe peccatores. iusti vō le
tent. Nam si hi qui terrena diligūt super
fragilibus et caducis rebz letant. nos q̄ tā
te gl̄ie spem et eternitatis habem⁹ expecta
tōem. cur nō omni exultatōe letemur. aut n̄
et ap̄lus nos ita monet dicens. Sp̄ gaude

te sine intermissione orate. in oibz gr̄as agi
te. Sed q̄s possit doctrine ei⁹ et vobz gra
tiam sufficiēter exprimere. vnde hilere de
his meli⁹ cenleo q̄ patū indigne ploqui.
Multa em̄ nobis etiā secretius de rōne
abstinētie et p̄uersatiōis integritate. multa
enim de hospitalitatē studijs differebat et p̄
cipiebat attētius ut aduentātes fratres q̄
si dñi suscipiamus aduentū. Nam et ado
rari fratres adueniētes p̄pterea inq̄t tradi
tio n̄ra habet. ut certū sit in aduentu eorum
aduentū xp̄i haberi. sic enim et abrahā sus
cepit eos q̄ hoīes q̄dē videbāt. dñs autē in
eis intelligebat. Interdū autē etiā p̄ volū
tatem cōgere debemus ad corpalem reqem
fratres. sicut sancti loth exēpla nos edocēt
qui angelos vi p̄pulsos ad dom⁹ sue addu
xit hospitiū. Sed et hoc monebat ut si fieri
possit quotidie monachi communicarent
mysterijs christi. ne forte qui se longe facit
ab his lōge fiat a deo. Qui autem frequen
tius hec suscipit frequentius ip̄m videat
suscipe saluatozē. qz et ita ipse saluatoz dicit
Qui manducat carnē meā et bibit sangui
nem meū in me manet et ego in eo. Sed et
ip̄a p̄memoratio dñice passiōis cū assidue
fit a monachis plurimū vtilitatis eis con
fert ad exemplū patiētie. Sed et p̄monitio
dat p̄ hec ut studeat vnusquisqz ita semper
patus inueniri ne indignus dñicis miste
rijs habeat. Addebat autē his q̄ etiā remis
sio peccatoz p̄ hec credentibus det. **F**
ieiunia sane legitima. id ē q̄rtā et sextā
feriā monebat nō esse soluēda nisi grandis
aliqua necessitas fieret. qz q̄rtā feriā iudas
de traditōne dñi cogitauerat. et sexta feriā
crucifixus sit saluatoz. Videbit ergo q̄ i his
diebus sine aliqua necessitate soluit statu
ta ieiunia. vel cū tradēte tradere saluatozē.
vel cū crucifigentibz crucifigere. Dicebat
ergo ut si forte in diebz pdictis supuenirz
aliq̄s fratru. siq̄dem ante horā nonā laborz
causa velut reficere. ponendā ei esse menfaz
soli. qd̄ si nolit nō esse cogendū. p̄munis nā
qz huius obfuantie traditio ē. Culpabat sa
ne eos valde qui vel comā capitis nutruūt
vel ferrū in collo circūferūt. vel aliquid ta
le qd̄ ad offēsiōnē hoīm fieri videat gerūt

Certū est em̄ inq̄t q̄ isti ab hoīb̄ laudē q̄
 rant. et ostentatōis causa bec faciāt. cū man
 datū sit etiā ieiunia ip̄a in occulto esse cele
 brāda. ut deo soli sint p̄gnita q̄ videt quod ī
 occulto fit et reddet palā. Sed ut videtur
 isti nō sunt p̄tēti ei? testimonio et remune
 ratōe q̄ videt in occulto. sed manifestari a
 pud hoīes se volūt. **O**is ḡ abstinētie ratio
 in occulto habenda est. ut et corp⁹ ieiunij
 fatiget. et tñ nō apud hoīes iactātia. h̄ ap̄
 deū retributio q̄rat. **H**ec et multa alia no
 bis de p̄uersatōe monachorū p̄ totā disse
 rens septimanā dierū. et fidē doctrie gesto
 rum suorū autoritate p̄firmās. vbi p̄fici
 sci cepimus. p̄ducēs nos aliquātulū mone
 bat dicēs. **A**n oia pacē habetote inter vos
 et nolite abinuiē se pari. **T**ūc p̄uersus ad
 fratres q̄ simul cū eo. p̄ducentes nos aderāt
Quis inq̄t vestrū fratres p̄mptus ē dedu
 cere eos vsq̄ ad vicina patrū monasteria
Et cum pene omēs. p̄mptissime semetip̄os
 obtulissent et p̄gredi nobiscū vellēt. ip̄e s̄
 ctus pater **A**ppollonius elegit ex oib̄ tres
 q̄ et grecam linguā et egiptiā bñ nossent. ut
 sicubi necessariū fuisset interpretarēt nobis
 q̄ et ī collatōib̄ suis edificare nos possent
Mittens ergo eos nobiscū. p̄cepit ne pri⁹
 a nobis discederent q̄ oēs patres atq̄ oīa
 que velimus monasteria viderem⁹. **Q**uis
 oēs circūire nemo sufficiat. **B**ñdicēs ergo
 nos dimisit. atq̄ in hec v̄ba bñdictōnem
 dedit. **B**enedicat vos dñs ex syō. ut videat⁹
 q̄ bona sunt ih̄rlm oib̄ diebus vite v̄re

finit vita beati Appollonij.

De. **B.** Ammone abbate qui draconē interfecit. et latrones cōuertit.

Que audiuimus de Ammone quo
 dam sancto viro. cui⁹ etiā locum
 in quo habitauerat vidim⁹ in de
 sertō omittēda nō credidi. **I**gī cū ad locū
 eius p̄uenissemus. et p̄gredere ad pa
 trē deserti p̄ meridianū. vidimus p̄ arenā
 vestigia tractus draconis ingētis. cui⁹ tāta
 magnitudo apparebat. q̄ si trabes aliqua p̄
 arenā ducta videret. **Q**uō ut vidim⁹ timo

re ingenti p̄cussi sumus. **F**ratres autē q̄ nos
 deducebāt hortabant nos nihil omnino for
 midare. sed magis fiducia cape. et p̄ vestigi
 um seq̄ draconē. **V**idebitis enim inquit
 q̄ntum valet fides cū a nobis em̄ videritis
 extingui. **M**ultos enim et dracones et an
 guis et cornutas manib⁹ n̄is pemim⁹. sic
 em̄ scriptū legimus. qz credentib⁹ in se con
 cedit saluator calcare sup̄ serpentes et lcor
 piones. et sup̄ omnē virtutē inimici. **S**ed
 illis hec dicentib⁹ nos p̄ infidelitatis fragi
 litate magis magisq̄ metuebamus. et roga
 bamus eos ne velint seq̄ draconis vestigia
 sed poti⁹ ut recto itinere p̄gerem⁹. **U**nus
 tñ ex ip̄is alacritate impatiēs insecutus est
 draconē. **E**t cū nō lōge inuenisset ei⁹ spelū
 cam clamabat ad nos ut irem⁹ ad eū et vi
 deremus exitū rei. **Q**uidā tñ ex fratrib⁹
 occurrēs nobis q̄ in vicino habebat mona
 steriū. phibuit nos ire. dicēs ingētē esse ma
 gnitudis bestia nec posse nos ip̄am saltē vi
 lum eius aspectūq̄ tolerare. p̄cipue qz nihil
 tale in vsu habuerim⁹ videndi. **S**emetip
 sum nō fatebat frequēter vidisse ip̄az bestia
 cuius vastitas q̄dem incredibil. **L**ogitudo
 nō distendebat in q̄ndecim cubitis. **C**ūq̄
 nos ad locū delortatus esset accedere. ip̄e
 p̄perās fratē q̄ illic nos hortabat paratus
 ad p̄mendā bestia abstraxit. secūq̄ reuoca
 uit. et nolentē discedere nisi extingueret eā
 multa p̄ce euz deslerit. **Q**ui cū venisset ad
 nos ignauā n̄am infidelitatēq̄ redargu
 it. **P**erueniētes autē nos ad cellulā fra
 tris illius q̄ nos rogauerat cum omni ḡra
 ab eo suscepti req̄uimus. **I**lle ḡ narrabat
 nobis q̄ in illo loco vbi ip̄e p̄manebat fu
 isset q̄dam vir sc̄tus cuius ip̄e esset discipu
 lus Ammon noīe. p̄ quē pl̄imas v̄tutes se
 cerit dñs. **I**nter cetera igī etiā h̄ v̄ eo nar
 rabat. **F**requēter inq̄t veniebāt ad eū latro
 nes. panē quo solo vescēbat auferētes ei. et
 si quid erat q̄ ad victū suū p̄tinētissimuz
 repositū videbatur. **C**ūq̄ frequēter ab his
 molestiā patere q̄dam die p̄cessit ad h̄re
 mū. et inde rediens duos dracones ingē
 tes secum comitari iussit. atq̄ ad ostiū mo
 nasterij sui manere eis p̄cepit: ingressūq̄
 seruare. **V**enientes ex more latrōes vidēt